

Confetti in de lente

Illand Pietersma

De Groningse galerie Ann's Art haalt met de Amsterdamse schilder Peter Keizer alvast het voorjaar in huis. In Keizers expressieve werk draait het om bloemen en vrolijke kleuren.

Terwijl het buiten nog flink vriest, is het binnen bij Ann's Art lente, zo niet zomer. Wat een kleur, wat een bloemen, wat een feest. De lente spat eraf, zoals de titel van een van de schilderijen al aangeeft. Peter Keizer (Amsterdam, 1961) gaat elke keer helemaal los: allerlei bloemen in vele tinten schildert hij lekker vet en lekker snel op het doek. Ter vergroting van de feestvreugde voegt hij er regelmatig vlekken, cirkels en stippen aan toe, die als kleurige confetti over het schilderij dwarrelen.

Het expressieve werk zit ergens tussen dat van Arjan van Arendonk en Gertjan Scholte-Albers in, twee andere schilders uit de 'stal' van Ann's Art. Van Arendonk maakt ook bloemmotieven met dikke siliconenverf, terwijl Scholte-Albers van bosaanzichten ware kleurexposities kan maken.

Van Keizer hangt er een schilderij met de titel *Ben de lucht kwijt*. Ja, het is helemaal vol geschilderd met bloemvormen, in zulke dikke dotten verf, dat het wel boetseren lijkt. Geen wonder, dat er in de tentoonstelling ook twee beelden van hondjes staan, die op vergelijkbare manier gekneet zijn.

Om de bloemen houvast te geven, schildert Keizer takken. Maar die hebben vaak niet of nauwelijks blad. De bloemen en kleurvlekken zijn er min of meer aan vastgeplakt. Zijn het wel zomerse schilderijen? Eigenlijk zijn het versierde takken. Een vaas met van die kale takken krijgt daardoor een winterse, melancholische sfeer, hoe kleurrijk verder ook.

Die takken hebben verschillende gedaantes. Soms zijn het forse boomtakken of lijkt het een gebundelde bezem, waar Keizer met dichterlijke vrijheid allerlei soorten steelbloemen aan heeft geschilderd. Elders lijken de takken eerder prikkeldraad; in een volgend schilderij duiken ze op als *Dooimbos*.

Misschien werkt het wel het beste, wanneer die takken niet of nauwelijks te zien zijn, zoals in *Van stad tot land*. De bloemenregen gaat dan zweven en raakt losgezongen van de werkelijkheid. Nog beter wordt het, wanneer Keizer verder abstraheert. De takken vormen dan een grillig patroon, of juist een sterk grid van horizontale en verticale streepjes, waar de bloemen, cirkels en stippen losjes overheen gestrooid zijn. Dan maakt het niet meer uit of het bloesem, bloemen of vlekken zijn. Dan staat de expressie voorop en krijgt de verbeelding vrij spel: ja, kleur. Ja, lente!

Peter Keizer, schilderijen. Ann's Art, Laan Corpus den Hoorn 100 (in Maupertuus), Groningen. Open: T/m 17 maart, tijdens winkeltijden, dinsdag t/m zaterdag.

